

בתו של מוכר פלאפל נישאה למיליונר

במסיבות החברה הגבוהה בישראל עמד השבוע נושא אחר במרכז התענינותם של כל הנוכחים: פרשת נישואיו המסאריים של מיליגראמיקני צעיר ויפהותא, ש' התאהב בבתו של מוכר פלאפל עני משכור נת התקדה, נשא אותה לאשה והמריא עמה לירח דבש מסחרר במזרח-הרחוק.

הפרשה המופלאה הזלה לפני כחודשים, כאשר דייווידס, (מסיבות שיובונו להלן לא נציין את שמותיהם האמיתיים של בני הוגג, בן מיליגראמים יהודיים עתירי הון ובעלי מעמד חברתי נכבד ביותר בפלורידה שבצ'י-הברית, הגיע עם הוריו לישראל, בה מתגוררים שארי כשר רבים של המש-פחה.

ימים מספר לאחר בואו לישראל, נהג הצעיר בן ה-29 במכירתו המפוארת, אותה הבא עמו מארצות-הברית, ברחוב אלנבי בתל-אביב, כשמגמת פניו היא ביתו של קרוב משפחה פלוני. רק כאשר קרב ל-כבר המושבות גילה כי, בעצם, טעה בדרך. הוא החנה את מכוניתו סמך לשולי ה-מזרקה, שירבב את ראשו מן החלון ושאל את עיבת האורח הראשונה שנקרתה לפניו כיצד יוכל להגיע למחוז חפצו. הנשאלת שחורת-השיער ותמירת-הגוף השיבה, באנג' לית רציצה: "אני הולכת בלאר-הכי לאיתו כיוון. אוכל להראות לך את הדרך, אם תסיע אותי לשם", הוא מיהר לפתוח את דלת מכוניתו.

רק כאשר ישבה לצידו, הבחין ביופיה המדהים. עיניה הכחולות היו ניגוד רב חז לפניה השחומים. שפתיה הרכות נראו כאילו צוירו ביד אמו. המיליונר הצעיר חש כיצד דום וזרם לפניו, יגמגם במבוכה כאשר עצרה לבסוף המכונית ליד הבית אותו חיפש: "אולי אוכל לראותך בשנית? ...

זוהי מ. חככה רגע בדעתה. הפקידה בת ה-19, שאביה התפרנס בקישי ממכירת פלאפל, ואמה עבדה כסוורת, ושלושת אחיה הקטנים מצאו רק בקישי מקום מת-אים להכנות שזורים בדירה בת החדר האחד בה התגוררו, באחת מסימטאות השכונה — ידעה כי אינן השייכת למעמדו החברתי של בעל המכונית הצעיר. היא התלבטה ארוכות, אך לבסוף הסכימה.

למחרת, הציג אותה בפני הוריו ומשפחתו כארוחת-ערב משפחתית. וזהו הסמקה מ' כושה, כאשר גילתה את המבטים הנעוצים בשערה הבלתי-מטופח, בשמלה שלא היתה מונחת עליה כהלכה. כאשר הוגשה לפניוהם ארוחת-הערב, נוכחה בבורותה המוחלטת שישמש בכלי האוכל. הנוכחים, פרט לבן-זעשירים המאוהב, לא הסתירו את גיחוכי-זם. לבסוף התקשתה וזהו לשאת בסבל, ירישה סליחה, יצאה מן החדר — ופרצה בכי מר.

למחרת תקרית זו נעלמה זיחה. התמיר הצעיר חיפש אחריה בביתה ובמקום עבד-יתה — אך לשוא. הוא היה כבר קרוב 'אוש, כאשר, לאחר 3 שבועות, הופיעה טוב. הוא התקשה להכירה: הפעם היתה לגנטית להפליא מעודנת נימיסים ומטור-זחת לבלי הכר. בארוחת-הערב הנוספת, אליה היומנה באותו שבוע, השתאה הכל 'מראה התנהגותה השונה בתכלית: היא הגה הפעם כאשת חברה מבטן ומלידה, כבת-שיחה נעימה.

זיחה דחתה את כל הפצרותיו של ידידה גלות לו את סוד השינוי הפתאומי. "אומר ר זאת — רק אחרי טקס נישואינינו", מרה.

לפני שבועיים נישאו השניים ברוב פאר זר במלון "שרתון" בתל-אביב. באותו עמד קיימה זיחה את הכסחתה: "עברתי ורס מיוזר לטיפוח החן" — אמרה ל-עלה בלחש.

למחרת נתקבל זר שישנים ענקי באילפן טיפוח החן של קולט בלישר, ברחוב לסינקי 1, בתל-אביב. השולחת היתה ה-לה המאושרת. בפתק, שצירפה לפרחים, ומר:

"תודה על השעורים הנפלאים וההדרכה זילכית חברה שנחתם לי לעולם לא שכן את מסיירותיכם...". א.ח.

בסדינה

פרשת יוסלה

תמיכה מידון

בירושלים התכונן פרקליט המדינה צבי ברניב לפתיחת משפטו של שלום שטרקס, על חלקו בחטיפת יוסלה שוחמכר. "הוא יפיע בלי עוררין", הודיעו הריו. "אין מי שיתן לו כסף לעוררין". אברכים יצאו מירושלים לערוך מגבית בריכוזים הדתיים, כדי לאסוף את הכסף הדרוש.

השאלה הייתה: איפה ירחמיאל דומב? מדוע אין הקנאי האמיד מלונדון, שמן את הבר-חת יוסלה על פני אירופה כולה, מגיש לשטרקס את עזרתו? זאת, אחרי שבמשך כל המאבק המשפטי שלו בלונדון חמך בו בממון ובאהדה.

אולם אם יבש מעין התמיכה הכספית של דומב, ובר אוד ניתן היה לקבוע בכירור: תמיכתו המוסרית המשיכה להיות נתונה ל-שלום שטרקס.

נתב ושבוע "קומנט" בתביעה עת האנגלי של תומכי נטורי קרי תא בלונדון, אשר את הוצאתו בממון דומב:

הציונים נחלו ניצחון גדול נוסף. אחרי 14 חודשי מאבק, הצליחו לנצח את צפורניהם בבשר "הפושע" שלום שטרקס, כדי לשפטו על הפשעים החמורים שנעשו, למען יישארו פיאותיו של יוסלה שוחמכר על ראש הילד קצת יותר זמן מאשר הוריו היו רוצים. גם על שלא אמר לבתי-המשפט הציונים מה שרצו שגילה — ולואת קרא: עדות-שקר, הם, הציונים, ידעו היטב ששום יהודי אמר תי אינו מכיר, או יכול להכיר, בבתי-המשפט שלהם. התוקים שבתי-המשפט שלהם מפעילים הם תחליף לתורה שקיבלו על הרי סיני. אין יהודי רשאי להסכים לתחליף זה, להכיר בכמשלה של תחליף זה — ובחדאי של לכבדה.

על כן צהלים הציונים, על כי זכו להכרה, לפחות מצד בתי-משפט לא-יהודיים, שם ניצחו במשפט ההסגרה, אחרי מאמצים והוצאות לרוב, ועכשיו נתון שלום שטרקס בידיהם, כדי שיתנקם בו על עזנותיו ה-רבים נגד הציונות, וכדי שיעשו בו ככל העולה על לבם הציוני.

14 חודשי המאסר של שלום שטרקס ב'אנגליה, והמייבחרים המצפים לו במדינה ה-ציונית, הם תוצאת העדות שנתנו שלמה זלמן קוט מקומיות, ואשתו רחל קוט, אשר אמרו כי שלום שטרקס הביא את יוסלה לכפר שלהם. זאת העדות שהביאו הציונים בפני השופטים האנגלים, ועכשיו הם יענישו את הבורח היהודי הטוב הזה במאסר נוסף. העדות שנחתמה בידי שלמה זלמן קוט — אם אמת ואם שקר — היא מסירה ברורה-הגדולים והפרשה. לו היה נתון עדות זו לכל משטרה אחת בעולם, שברביבונותה בארצה אין ספקות, היה נזשב שלמה זלמן קוט למלשין, מוסר מובהק, אך במקרה זה, שפלה המסירה עד יותר, כי היה זה מלי-שין של הרשויות הציוניות ובתי-המשפט הציונים — אשר עצם קיומם הינו שלילת היסודות של אמונתנו.

אבל לא רק שלמה זלמן קוט עומד מוקד כמוסר. אלה שהסיתו אותו לחתום את המסירה אשמים עוד יותר במנ. אסור לשכוח גם את מנגלסדון, שעשה הכל כדי למצוא חן בעיני הציונים, לטובת עצמו. איננו יכולים לשכוח גם את שמו של רבי קנייבסקי, הפוסק במסירת יוסלה. נזכור תמיד גם את שמו של לורנץ, שסלל את הדרך לקוממיות לפני המשטרה הציונית, כדי להוכיח לאדוני שהוא ראוי לשכר. אבל באמת ובתמים, את ההשפלה הזאת של שלמה זלמן קוט, יהודי שומר-מצוות, לדרגת מלשין, יש ליחס לירידה המוסרית של הכיתה האגודה, והארכי-בוגד אציה מאיר בראשה.

לא הו-מעשה מילה אחת נגד המסירה, נגד כאסרו של שלום שטרקס, מכיהם.

אבל לא תמיד שררה השתיקה במחנה האגודה. אציה-מאיר דיבר אודות יוסלה וא-ר בכנסת הציונית, כי יש להעניש את הפושעים. בימים האחרונים של פרשת יוסלה היו אישי האגודה פעילים. הם שלחו את המוסר המוכשר שלהם, מנחם פרש, רב, ללונדון ולאירופה לאסוף את הפירורים ה-אחרונים מסעודת המסירה הבגידה ביוסלה. זמן רב תיזכר פרשה זאת. נזכיר את הבוגדים, ואילו הסובלים יישארו בלבנו, בשל הקרבתם למען החרה. הם ישמשו לנו מופת.

• מלה זו, ועוד כמה מלים נוספות, נכ' תבה בעברית במקור האנגלי.

הצגת בכורה

מילאר של

1962 בת שבע-עשרה וחצי בפתח חיים עצמאיים. "התכלית של כל אדם היא האושר", אומרת מירית כיום.

1947 מירית כילדה בת שנתיים. "ילדה מנומרת עם רגליים כח", שהיא זוכרת את עצמה. עקומות".

ההצגת הבכורה של נערת נובמבר נערכה בעצם לפני חמש שנים. בין דפיו של ספר קטן ומצוייר שהופיע אז, אפשר למצוא את דמותה כפי שגוראתה אז בעיני אמה:

"בתי מירית / נולדה צחקנית / לא תאמינו — אבל בגיל שבע, / כאשר הגשתי לה צעצוע... / בשמחה את הצחק / החלה לצחק. צחקת בגנו / צחקת בנ / צחקת בטיוט ועל שפתיהם / צחקת בבוקר, צחקת בערב / צחקת כאשר קרעה נעל וגר. / אפילו כאשר שברה צלחת / הביטה בי — וצחקת בנחת. עתה בתי כבר גדולה, / חגגה חג בת-מצוה: / היא צוחקת קצת פחות, / אבל היא צוחקת עוד... / היא מסבירה את זה כך: לילה לילה בא אליה מלאך / מלאך הצחק, וסלו מלאך / צחק עליה וצחק יפה. / המלאך פותח סל / לטיוט קליק / ושופך את כל הצחק / לבטנה עמוק-עמוק..."

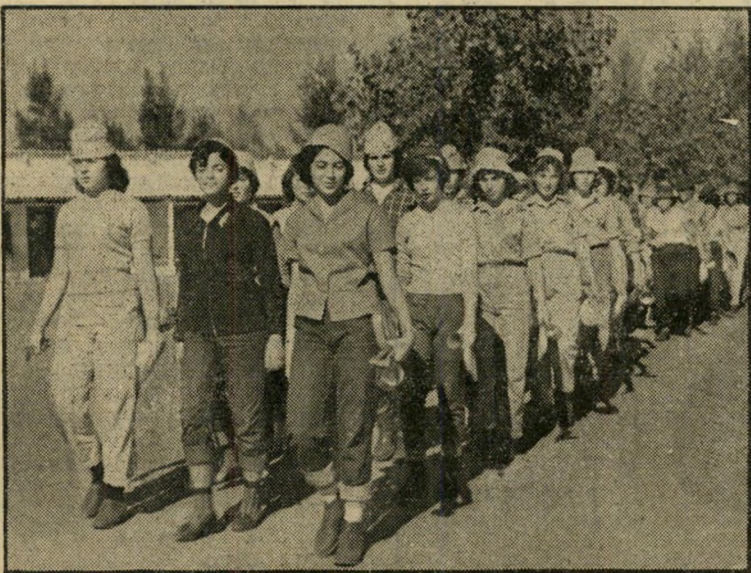
בשעות הפנאי שלה היא קוראת את קפקא (המשפט) את גתה (יסורי ותר הצעיר) ואת נציה (כה אמר זראטוסטרה). יש לה כבר אמת-מדה של טעם אישי: "אני שונאת כל דבר שאינו אסתטי — בית שבנוי בצורה גועלית; צורת דיבור מכוערת וחבורה גור-

המתבטאת בעיניים חומות, גדולות ויוקדות, בשיער שחור המסודר בצורה פרועה במקצת, בתסיסת נעורים הפוקעת מתוך עורה ובי אישיות דינמית המכריזה כאילו: "תרצו או לא תרצו, אני כאן ואני המרכז."

לא, עובדות אלה אינן נעלמות מעיניה של מירית. במידה מסיימת היא אפילו הנחת מתוצאותיהן. "אני אוהבת את ה-עמיה באור הזרקורים — כל העיניים ה-קסנות האלה המופנות אלי יוצרות כאילו ורקור אחד ענקי. אני משועשעת מזה."

בת שבע עשרה וחצי היא זוכה עדיין לביקוריו של מלאך הצחק. אלא שעתה הוא ממלא איתה בהומור. היא אוהבת לקחת דברים בקלות, לראות את צידם המגוחך של הדברים. אבל הצחק פינה את מקומו לקצת רצינות. היא כבר סטודנטית, שנה ראשונה, בשלוחה התל-אביבית של אוניברסיטת-ירושלים. לומדת מדעי-המדינה וסוציולוגיה כש-היא אולי הצעירה ביותר באוניברסיטה.

נראית כליך צחקנית בכל אופן, כאשר פוגשים בה, הדבר הראשון העולה על הדעת אינו דחא הצחק, יש בה נוכחות מהממת.

מירית צועדת עם מחלקתה לא'וחה, כשבידיה המסטיג במחנה אימונים של הגדנ"ע. מירית היא הראשונה מימין בשלושה ה-ראשונה. כספורטאית לא היה באימוני הגדנ"ע כל קושי שיחד עבורה עברה הלל בחינך.

נערת הגדנ"ע מירית צועדת עם מחלקתה לא'וחה, כשבידיה המסטיג במחנה אימונים של הגדנ"ע. מירית היא הראשונה מימין בשלושה ה-ראשונה. כספורטאית לא היה באימוני הגדנ"ע כל קושי שיחד עבורה עברה הלל בחינך.